32001D0078

L 27/1 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 30.1.2001

DECYZJA RADY
z dnia 22 stycznia 2001 r.
ustanawiająca Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa

(2001/78/WPZiB)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 207,

odwołując się do art. 25 Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rada Europejska w Helsinkach podjęła zasadniczą decyzję o ustanowieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa. Na podstawie jej wniosków, decyzją Rady 2000/143/WPZiB [1] ustanowiono tymczasowy Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa.

(2) Rada Europejska podczas spotkania w Nicei w dniach 7–11 grudnia 2000 r. osiągnęła porozumienie w sprawie ustanowienia stałego Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa oraz określiła jego rolę, tryb działania i funkcje.

(3) W następstwie wytycznych określonych przez Radę Europejską w Nicei Komitet ten powinien zostać przygotowany do rozpoczęcia pracy.

(4) Zasada jednoosobowej reprezentacji Państw Członkowskich w Unii powinna być w pełni uwzględniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (PSC) (zwany dalej „Komitetem") zostaje ustanowiony jako stała forma Komitetu określonego w art. 25 Traktatu.

Artykuł 2

Rolę, tryb działania i funkcje Komitetu określa się w Załączniku, który jest odtworzeniem załącznika III do sprawozdania Prezydencji, zatwierdzonego przez Radę Europejską w Nicei.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna od dnia jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2001 r.

W imieniu Rady

A. LINDH

Przewodniczący

[1] Decyzja Rady 2000/143/WPZiB z dnia 14 lutego 2000 r. ustanawiająca Tymczasowy Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (Dz.U. L 49 z 22.2.2000, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA

W ujęciu przyjętym w Helsinkach Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa staje się filarem Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO) oraz wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB): „Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zajmuje się wszelkimi zagadnieniami WPZiB, z uwzględnieniem EPBiO……". Bez uszczerbku dla przepisów art. 207 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa ma odegrać wiodącą rolę w określaniu sposobów reagowania UE w obliczu sytuacji kryzysowej i ich realizacji.

Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zajmuje się wszelkimi zadaniami określonymi w art. 25 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Może się on zebrać w formie zebrania dyrektorów politycznych.

Po konsultacji z Prezydencją i bez uszczerbku dla przepisów art. 18 TUE sekretarz generalny/wysoki przedstawiciel ds. WPZiB może przewodniczyć Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa, w szczególności w przypadku sytuacji kryzysowej.

1. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa podejmuje w szczególności następujące działania:
   a) obserwuje sytuację międzynarodową w dziedzinach podlegających wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa, wspomaga określanie polityk poprzez sporządzanie „opinii" dla Rady, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, oraz czuwa nad wprowadzaniem w życie uzgodnionych polityk, z zachowaniem przepisów art. 207 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz kompetencji Prezydencji i Komisji;
   b) bada obszary objęte projektami konkluzji Rady ds. Spraw Ogólnych, w które Komitet jest zaangażowany;
   c) dostarcza pozostałym Komitetom wytyczne w sprawach podlegających WPZiB;
   d) utrzymuje uprzywilejowane kontakty z sekretarzem generalnym/wysokim przedstawicielem i specjalnymi przedstawicielami;
   e) przekazuje wytyczne Komitetowi Wojskowemu; przyjmuje opinie i zalecenia Komitetu Wojskowego. Przewodniczący Komitetu Wojskowego (PSC) pozostający w łączności z Sztabem Wojskowym Unii Europejskiej (EUMS), bierze udział, gdy jest to niezbędne, w posiedzeniach Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa;
   f) przyjmuje informacje, zalecenia i opinie Komitetu ds. Cywilnych Aspektów Zarządzania w Sytuacjach Kryzysowych i przekazuje mu wytyczne w sprawach objętych WPZiB;
   g) koordynuje, nadzoruje i monitoruje prace w kwestiach dotyczących WPZiB prowadzone przez różnorodne grupy robocze, może przekazywać im wytyczne i bada ich sprawozdania;
   h) prowadzi dialog polityczny w ramach swojej zdolności i w formie ustanowionej Traktatem;
   i) zapewnia uprzywilejowane forum dialogu w sprawach EPBiO między państwami piętnastki i szóstki, jak również z NATO zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiednich dokumentów;
   j) pod auspicjami Rady, ponosi odpowiedzialność za polityczny kierunek rozwoju potencjału wojskowego, uwzględniając rodzaj sytuacji kryzysowej, której Unia pragnie przeciwdziałać. W ramach rozwijania potencjału wojskowego Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa otrzyma opinię Komitetu Wojskowego opracowaną z pomocą Europejskiego Sztabu Wojskowego.

2. Ponadto w obliczu sytuacji kryzysowej Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa staje się organem Rady, który zajmuje się sytuacjami kryzysowymi i bada wszystkie opcje reagowania, jakie mogą być wykorzystane przez Unię w jednolitych ramach instytucjonalnych, z zachowaniem procedur podejmowania decyzji i wykonawczych każdego z filarów. W ten sposób Rada, dla której prace przygotowawcze są wykonywane przez Komitet Stałych Przedstawicieli, oraz Komisja posiadają kompetencje, każda w swoim zakresie i zgodnie z procedurami ustanowionymi w Traktatach, do podejmowania decyzji prawnie wiążących. Komisja wykonuje swoje kompetencje, włączając kompetencję do występowania z inicjatywą ustawodawczą, zgodnie z procedurami przewidzianymi Traktatami. Komitet Stałych Przedstawicieli pełni rolę, przyznaną mu w art. 207 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 19 regulaminu Rady. W tym celu we właściwym czasie będzie on informowany przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa.

   W sytuacji kryzysowej bliska współpraca między tymi organami jest szczególnie niezbędna i zostaje zapewniona przede wszystkim przez:
   a) w razie konieczności – udział Przewodniczącego Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa w posiedzeniach Komitetu Stałych Przedstawicieli;
   b) rolę doradców ds. stosunków zagranicznych, których zadaniem jest utrzymywanie skutecznej nieprzerwanej koordynacji między pracami odbywającymi się w ramach WPZiB, a pracami, które prowadzone są w innych filarach (Załącznik do konkluzji Rady z dnia 11 maja 1992 r.).

   W celu przygotowania UE do reagowania w obliczu sytuacji kryzysowej Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przedstawia Radzie cele polityczne, jakie mają zostać przez Unię osiągnięte oraz rekomenduje spójny zestaw opcji służących opanowaniu sytuacji kryzysowej. W szczególności może ona opracować opinię zalecającą Radzie przyjęcie wspólnego działania. Z zachowaniem roli Komisji nadzoruje on wprowadzanie w życie przyjętych środków i ocenia ich oddziaływanie. Komisja informuje Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa o przyjętych przez siebie środkach lub o tych, których podjęcie przewiduje. Państwa Członkowskie informują Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa o przyjętych przez nie środkach lub o tych, których podjęcie na szczeblu krajowym jest przewidywane.

   Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przeprowadza „kontrolę polityczną i wyznacza strategiczny kierunek" działań wojskowych UE w obliczu sytuacji kryzysowej. W tym celu na podstawie opinii i zaleceń Komitetu Wojskowego ocenia w szczególności podstawowe elementy (strategiczne opcje działań wojskowych, obejmujące schemat drogi służbowej, koncepcję i plan działań), które zostają przedstawione Radzie.

Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa odgrywa wiodącą rolę w rozszerzonych konsultacjach, w szczególności z NATO i zaangażowanymi państwami trzecimi.

Na podstawie procedur Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa, sekretarz generalny/wysoki przedstawiciel kieruje działaniami Centrum Sytuacyjnego. Centrum Sytuacyjne wspomaga Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa i zapewnia Komitetowi dane wywiadowcze w warunkach odpowiednich do zarządzania w sytuacjach kryzysowych.

Wprowadza się następujące uzgodnienia w celu umożliwienia Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa utrzymania „pełnej kontroli politycznej i kierunku strategicznego" działań wojskowych prowadzonych w ramach zarządzania kryzysami:

a) w związku z rozpoczęciem działań Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przesyła Radzie zalecenie oparte na opiniach Komitetu Wojskowego zgodnie ze zwykłymi przyjętymi procedurami przygotowawczymi Rady. Na tej podstawie Rada decyduje o rozpoczęciu operacji w ramach wspólnego działania;

b) zgodnie z art. 18 i 26 TUE wspólne działanie określi w szczególności rolę sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela we wdrażaniu przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa środków wchodzących w zakres „politycznej kontroli i wyznaczania kierunku strategicznego". W odniesieniu do takich środków sekretarz generalny/wysoki przedstawiciel działa za zgodą Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa. Jeżeli nowa decyzja Rady zostałaby uznana za właściwą, zastosowanie uproszczonej procedury pisemnej (art. 12 ust. 4 regulaminu Rady) jest możliwe;

c) w czasie prowadzenia działań, Rada jest na bieżąco informowana za pośrednictwem sprawozdań Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa przedstawianych przez sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela pełniącego rolę przewodniczącego Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa.